

debatten for nylig, og som er en kæmpeopgave på kemikalieområdet.

CO₂: Hvad mener SF om joint implementation og kvoter osv.? Vi mener, som ministeren også har sagt, at det er væsentligt, at hovedparten af bidraget til reduktion af CO₂-udledning sker i de enkelte lande, ikke alene af moralske grunde, men også fordi det er det, der er nødvendigt for at sikre en fremdrift, så vi har en troværdighed i andre lande. Der kommer givetvis en form for kvoter, og dér er det for os meget afgørende at sikre, at de er gennemsigtige, og at de er rimelige og ikke fører til alt muligt fup og svindel, hvor man sælger varm luft.

Vi synes også, der er nogle muligheder i de Clean Development Mechanisms, hvor man kan overføre vedvarende energi og anden form for ren teknologi og gøre det til en del af opfyldelsen af aftalerne, så det er vi åbne over for. Men lad være at komme med den tilgang, at et af de rigeste lande med et af de højeste CO₂-forbrug skal betale sig fra sine forpligtelser ved at få andre lande til at klare det; det synes jeg er umoralsk

Så blev der spurgt om formandskabet, om hvad det er, der skal i gang med det danske formandskab i 2002, og det blev sagt, at det sikkert sker af sig selv. Jamen jeg tror da også, at man ville forberede formandskabet på miljøområdet, selv om Folketinget ikke vedtog noget, men jeg håber, at denne her vedtagelse giver et ekstra bidrag til, at man kommer i gang hurtigt og gør en meget seriøs og grundig indsats for virkelig at få forberedt det formandskab.

Der er mange opgaver, der skal løses, og jeg skal bare pege på sådan noget som integrationen af miljøet i sektorpolitikken. Det tror jeg ikke er noget, vi har løst og har på plads på det tidspunkt; dér kunne et dansk bidrag være meget velkomment. Det ville også være en situation, hvor vi ved, hvordan det sjette miljøhandlingsprogram begynder at se ud, og hvordan det hænger sammen med Rio, og hvordan det skal følges op. Det bliver meget vigtigt, at vi har en offensiv strategi på det område.

Så synes jeg, det er interessant, at vi i løbet af debatten i dag har hørt den ene ordfører efter den anden stå og tale som en ren selvfølgelighed om globalt lederskab på miljøområdet. Det er mig bekendt første gang, vi siger det. Det er åbenbart blevet anerkendt og accepteret og er indgået i begrebsapparatet; det synes jeg er utrolig opmuntrende og glædeligt.

Det betyder, at vi ser vores opgave i forhold til en stor verden med mange udfordringer i øjnene, at vi tør diskutere, hvordan vi løser mange af de problemer, som findes på miljøområdet, og det giver i virkeligheden også anledning til en meget mere nuanceret diskussion om, hvad det er for en rolle, Danmark kan og vil spille, også under hensyntagen til erhvervsinteresser og konkurrenceevne osv., som jo også er legitime hensyn.

Dér er det blevet nævnt i dag, at Danmark skal lade være at gå enegang: Jamen, det er da ikke det, vi lægger op til, når vi taler om globalt lederskab. Det er da ikke en enegang, det er da ikke en selvgod konstatering af, at vi bare skal være bedre end de andre. Det er tværtimod en præcis strategi for, hvordan vi kan bidrage til, at tingene udvikler sig fornuftigt på det globale plan.

Det betyder, at vi på nogle områder sætter gang i en erhvervsudvikling på vindmølleområdet, som ministeren også var inde på, hvor vi forbedrer konkurrenceevnen, samtidig med at vi forbedrer miljøet. Det betyder, at vi giver det nødvendige tilsagn om en finansiering af en POP-konvention på det tidspunkt, hvor det skaber alliance med udviklingslandene, og ikke 4 måneder efter, som regeringen desværre har været tilbøjelig til at satse på. Det betyder ikke, at vi forværrer nogen som helst konkurrenceevne, men blot, at vi påtager os ansvaret og går i forvejen med tilsagnet, som de andre lande forhåbentlig kommer med på på et tidspunkt.

Så globalt lederskab er slået fast som en ambition for dansk miljøpolitik, og det betyder, at vi prioriterer områder som kemikalier, affald, biodiversitet, det betyder, at vi stiller forslag og er aktive med at få sat en dagsorden, det betyder, at vi sikrer fremskridt i de løbende forhandlinger, og at vi følger dem tæt, også fra Folketingets side, det betyder, at vi skaber alliance med udviklingslande og med lande i Central- og Østeuropa, og at vi er parate med finansieringen. Det betyder, at vi i vores eget regeringsapparat, i centraladministrationen, prioriterer indsatsen og afsætter de nødvendige ressourcer til at kunne drive denne udvikling på de prioriterede områder.

Og det er nødvendigt, også med henblik på at få et langt bedre samarbejde og skabe alliance med mange udviklingslande – ministeren var kort inde på det, at vi bliver lidt mistænkt for ikke altid at mene de pæne ting, vi siger, og der er mildest talt ingen grund til at undre sig